

COLUMN – Zaterdag Live, 19 juni 2021 - Columnist: Terry van der Heide

De verbonden stad

...een poëtische zin, die ook de titel blijkt te zijn van een idealistisch boek van Luud Schimmelpennink. Schimmelpennink was in de jaren 60 een provo en de bedenker van het witte fietsenplan.

Het idee was om in Amsterdam een fietsdeelsysteem te introduceren. Witte fietsen zouden in collectief eigendom in de stad worden geplaatst. Gebruikers van de fietsen hoefden er niet voor te betalen.

Gratis fietsen voor iedereen in de stad om zo de ene wijk en de mensen, die daar wonen te verbinden met een andere wijk en mensen de gelegenheid te geven om elkaar te ontmoeten.

Het witte fietsenplan was zijn tijd ver vooruit. Het sneuvelde voortijdig, maar nu zie je het in andere vormen toch weer terug komen. De nieuwe technologieën zorgen ervoor, dat deze oude plannen nu wel succesvol blijken.

VerbindenVerbonden, een woord met vele betekenissen, Het boek de verbonden stad zegt: 'het contact met anderen, niet alleen digitaal en virtueel op afstand, maar fysiek, aanraakbaar, met alle zintuigen, is al vanaf voor onze geboorte, de essentie van ons mens-zijn. We zijn niet alleen, kunnen niet alleen zijn, en de stad is de plek waar we dat samenzijn en verbonden zijn intens kunnen beleven.' Einde citaat.

Terwijl ik deze column schrijf, is heel Nederland in de ban van de komende wedstrijd van het Nederlands elftal. Voetbal wel te verstaan. Maar dat hoef ik niet eens te vermelden. Zo verbindend is voetbal.

Overall hoor en lees je de kreet: alles/samen voor Oranje.

De snollebollekes, de juichcape van de jumbo. Ik ken niemand die hem heeft en ik heb hem zelfs ook nog helemaal niet gezien, hoewel ik ook mijn boodschappen bij de jumbo om de hoek doe. Maar het werkt verbindend. Alles wordt er aan gedaan om met elkaar het Nederlands elftal aan de overwinning te helpen

Want ook winnen verbindt!

En wij willen ons graag verbonden voelen.

Ik fiets (op een rood zwarte fiets, dus geen witte) vaak 's morgens vroeg naar het strand en maak dan graag een omweg om door Duindorp te rijden. Een bijzondere wijk, die bestaat uit een aaneenschakeling van verborgen hofjes, waar door die ruimtelijke opzet met veel collectieve openbare ruimte een enorme verbinding is ontstaan tussen de bewoners. De wijk is overigens onlangs vernieuwd. Waarbij gepoogd werd om de oude ruimtelijke

structuren en sociale cohesie te behouden. In een nieuw jasje. De nieuwe gebouwen trekken nieuwe buurtbewoners aan en het lijkt heel moeilijk te zijn om die met de oorspronkelijke bewoners te verbinden. De meningen zijn er over verdeeld, maar ik vind het een prachtige wijk.

Dezer dagen is heel Duindorp bedekt en behangen met vlaggetje en als je door de straten rijdt, heb je een dak met vlaggetjes boven je.

Die zo fijn wiegen en ritselen in de wind.

En hoewel ik niet in de wijk woon, voel ik me verbonden met deze mensen.

Die mij uitnodigen om mee te doen met hun liefde voor Oranje.

En opeens maakt niet uit van welke nationaliteit je bent en of je een nieuwe of een oorspronkelijke bewoners bent: de verdeeldheid is weg en je voelt enkel verbondenheid.

Wat zijn er toch veel manieren om te verbinden!

Gratis fietsen om ontmoetingen met elkaar voor iedereen toegankelijk te maken

Voetbal om hetzelfde nationale 'wijk' gevoel te delen.

Vlaggetjesdaken om allemaal boven ons hoofd te hebben.

En wat te denken van samen eten, samen opkomen voor het klimaat,

Samen spelen, samen leren. Maar niet alleen de mensen, ook de gebouwen, de wegen, de techniek zijn alle middelen om te verbinden.

De veelzijdigheid, de verschillende thema's, de complexiteit en de vele manieren die er zijn om verbindingen tot stand te brengen worden in het boek 'De verbonden stad' prachtig beschreven. Het boek is overigens in 2015, voor de Corona tijd geschreven, maar nog steeds actueel.

Deze veelzijdigheid en het integraal benaderen van het thema 'De verbonden stad' mis ik in de Haagse nota 'De verbonden stad'. Ik raad alle beleidsmakers aan om dit boek te lezen en daar inspiratie uit op te doen. Den Haag kenmerkt zich inderdaad, zoals zoveel steden door een enorme diversiteit in bevolkingsgroepen.

Maar wellicht is een groter kenmerk van Den Haag de scheiding tussen 'het zand' en 'het veen'. Een sociale en economische verdeeldheid, die al eeuwenoud is en waar alle pogingen in het verleden en heden, denk aan de pogingen in de Weimarstraat, bij mij om de hoek, nog steeds geen verbinding tot stand hebben gebracht.

Ik hoop dat De verbonden stad, ook daar dan eindelijk verandering in kan brengen.